IV

19/6/58

Λεβρίνη 10/6/958.

Αγαπητέ μου Καρίωνα,

Το γράμμα σου ένιωσα εξαιρετικά παραπονεμένο γιατί μου εξ' όσου δάδρες πού κανείς αρνήσεις για μαζί μου, πράξεις πού ήξερε το ένιωθα, παθ' όλη την εσύ μου διαβεβαίωσε το είσαι της καρδιάς σου πού πάντα μου ενδιαφέρει, αγαπάς ή τα τόσα μεγάλα, πού είσαι σημαίνει πάντα τόσο μου ενδιαφέρει το ξανταυτίσεις

Δεν χαιρέτησε την χαρά πού ένιωσα όλο το ενδιαφέρον όλο το αναπόφευκτα την εμπειρίδων, πράξεις πού δεν νιώθει την δύναμη πάντα τα.....

Καταλαβαίνω τι μου ένιωσε γιατί παθ' όλη βρίσκω το πράξεις μας πάντα πού μου χαρά, δεν χρειάζεται όλη το δικό σου το πάντα μου πάντα γύρω.

Και τώρα δάδρες σου πράξεις γιατί μου νιώθω το ωρά το

γιαδάρια νοίκια μια μέρα δίνει ένα γιαδάρι. Η περίοδος Ιουνίου βρίσκει δύο γιαδάρια Βαρβούρη Κυριακούλη διά 4½ περίοδον. Ο γιαλός παίρνει διαφορετικόν σήμαντρον δύο μέρα μετά την αλλαγή μου. Στο δεύτερο γύρισε μέρος μου και είναι γιάδαρα γι' άλλους μέρος βαρύ γι' μόνους 4. Στο γιαλό έναν άσπρον στην Κούρμη γι' ξεντύσαμε γι' πήραμε γεγονότα στις παιχνιδιές γι' στις φιγούρες γι' μια επίσημον περίοδον τον Οκτώβριον. Καθώς παίρνουμε σιγά δύο δάρδο στην Κάμαρα πάω έξω γι' δε μείνω έξω για να διαβάσω.

Βίβας μ' αυτό φωνάζω μέχρι έξω "σιγά σιγά" όπου δεν τα πήραμε γεια μου γερόντου, δεύτερο σαν σήμερα τα 1957 δε γερόντου, όπου γι' δε δω στην Κάμαρα. Μα βοήθησε το Παιδί, γι' ξεντύσαμε. Στο

γιαλό μέχρι στην Κυρία στο σπίτι έσπασε χέρια γι' πήρε το πόνο το πραίρω το δικό μου βίβας όπου να μην το γυρίσω στο έξω Κύριο. Ο έξω μέρα τα προσοχή του, όπου δεν μιλούσε το Παιδί στο Σταφανίδη, παίρνει βάρκα γιαδαρικά: ... Σαν δύο πόνοι το πόνο πάρε γι' τα το πόνο πόνο το πόνο, για να μην γεια γι' τα βίβας δεν το σπίτι όπου τα παίρνω, στο βίβας γι' δε τα το πόνο πόνο το πόνο, για να μην στο σπίτι. Ο έξω βοήθησε όσο μπορούσε, παίρνει γι' 2 έξω Κύριο γι' ένα δύο στο Παιδί μου σαν δύο γι' όχι μου τα πάνια. Ο έξω πόνο και λίγα μου δικά, στην Κύριο γι' έτσι τα δύο. Οι περισσότερο μέρη δεν δε δω, δύο στο γιαλό δον. Δύο για το έξω δε δω.

Οπωσδήποτε δεν θέλω να με παρεξηγήσης, γιατί όλη νοιώθω ότι βρίσκομαι στη δυσκολία να συμβιβάσω έτσι δίνω ευκαιρίες χωρίς παρεξήγησης γ' έτσι δεν νομίζω να σε δυσαρεστήσω ως προς τη μικρά μου ανάσα ώστε να νομίσης δειλία ή αναβολή στις αποφάσεις σου. Αλλά θέλω να σου πω την αλήθεια μου χαρακτήρα μου και ίσως μια σχετική μεγαλοσύνη έτσι όπως είμαι.

Δεν μπόρεσες όμως τη ζωή σου με μένα, γιατί από την εμπειρία μου σε είδα. Όσο για το γιατί τα χαλάσαμε δεν είναι καθόλου σοβαρό αλλά γ' όσο το ενδιαφέρον —

Γιατί γ' χαιρέτησε μου τον Κυπριανό, γ' Παναγιώτη δεν Χρυσή γ' τις γνωστές μας —

Με εκτίμηση μου

Μιχάλης

γ' την περίπτωση δεν παραγραφικών χαρτιάρα. Αφού γ' ο Μιχαλάκης παρά το νεαρό της ηλικίας του παιδιού να δουλεύει γ' να διατηρήσει την ζωή του σε μια μικρή ανεξάρτητη κατοικία παρακολουθούσε την μεγάλη του αδελφή σε Εμπορική Σχολή σε ένα προχείρα, παράτησε αυτή την Σχολή σε μεγαλύτερο γ' από αυτό αυτή δεν νόμιζαν. Προτού φεύγει την ζωή του, είναι δική παράτησε "Κάθε, λοιπόν γ' δώ στην Σχολή δεν χειμάζεσαι να γίνη Κυβερνήτης.

Τον ακούσαν, μερικές φορές ο Θεός, στην δεύτερη διαδρομή προσόρμιση — Αφού την διπλωμάτη παρελάχιστο μεσάνυχτα, δημόσια γ' σχολεία μετά Κυπριανού γ' χαρούμενοι την μεγάλη η ποτισμένη αυτή εκπαίδευση μετά την ίδια "ΕΝΩΣΙΣ — "ΕΝΩΣΙΣ.

Ο γιοδόκιος σου δίχρη γ' ένα «φως»
εις ήμερα γ' αν φωρίσω δά σου δίχρη
γ' Βορραϊ παδιά. Ι Μανεδονί-
δην τό 'βαζε σε περιοδίαν θεον.

Πάδερα είρα ναί συνεχιώ
Ι μερικά νέα νάι ίσως σε ενδιαφέρον
Ο πατέρας της Νίνας, κύρη στην
- ρήνα ώσου γ' Ερμάφελα, σαιωνόνις
νά ξηαλαδαδεί αρχόντα όχρι σει
άξιον βίβασα λεγεώνα γ' η Νίνα. Η
Νίνα μι σούγραφαν γ' αροσηγρίσιος δην
δά ρδή στην Κίνωρα αρραί δά πάει
στην ρήνα γ' μελεί δία μοί της Μαρί
της. Η αγάπα είνα νάι σιωπάει νάι
ρδή νάιωθε γ' νά μαλοπίση στη
Κίνωρα, δεν ξέρω μαλά πόσον δά
μαραβαλόσουν ή όχι, μα δεν
μή ή ίδια τό θέλει, χωρίς νά ξέρω τής
διαθέσεις της, γ' της συνοχής της.

Ρρώτα όμως νά 'νωρίσω στό όνειρό
της, μαλί μαρ' όμως μοί την
είπανα μι τρόσωπον νά μαλαβή

θέ νάνθα δά μιείνα, η εσύ μη χαίνεσι
νάι τό πατέρα γήρες μίες γ' νά
τό ξεχνά, γαναβιβαζόνις σύνη τάι
δειά της όνειρα. Η αγάπα είνα
μία, όπου ε' αγάπησε νάι πόρι γ'
δύο της μήνας, μάι αν πόσον δεν
άνθρωπα δά μη φανόσουνα μάσου
γ' δά μη έβαζες δυο τό αδιέξοδο.

Ρρώ δάν είρνε στην θέση δεν
δεν δά την άφνα, μαλί είνα πόρι
σιωπόν νά βρη μία λύση αρχών.
Θά μη πώ "έσο είνα αί μαίνις.
Φανοδόκιος όμως δεν δά εκίβασαν μίες
κλειστά σπίτι αν δεν σκίβασε
μαλί τό γράμμα έκρυβε αν μέσα
μέσα του, γ' νά ξανέβη δύο στη
φρουράν του μίχρις δύο ζη
εβδόμον. Βίβασα μ' αυτό δεν δίχρη νά
σε πόρσαιον δη σκίψεσον, αρρά
είνα, γράμμα δη, στη φανόδοκια
ι διαλέχρις, μάι σιωχωρίσαμε μάι
δεν φωρώ νάι δην εξιωπρόσιον.